

[Rahbæk Møller]

ønsker, at teknologien skal fremme samfundsmæssige kvaliteter, må vi nødvendigvis indrette samfundet sådan, at teknologien udvikles i den retning.

Ser vi det fra en snæver økonomisk og betalingsbalancemæssig synsvinkel, er det et vigtigt punkt. Danmark bliver aldrig teknologisk førende over en bred front. Hvis vi skal udvikle produkter og tjenesteydelser, der kan afsættes på verdensmarkedet, skal det nødvendigvis være produkter, der er udsprunget af særlige velfærdsmæssige kvaliteter, og uden at udvikle disse velfærdsmæssige kvaliteter får vi heller ikke disse produkter.

Ingen af disse betragtninger er for så vidt en kritik af det teknologiske udviklingsprogram, men blot en konstatering af, at det ikke kan stå alene. Der er imidlertid også punkter i selve programmet, som ikke uden videre kan godtages. Det gælder først og fremmest prioriteringen af midlerne. Siget med programmet er at fremme den teknologiske udvikling både i produktionsprocesserne og i produkterne. Det kan der ikke i sig selv indvendes noget imod. Men det gælder dog, at mens den teknologiske udvikling i produktionsprocesserne nok kan være nødvendig af hensyn til konkurrenceevnen, så koster den umiddelbart arbejdspladser. I modsætning hertil skaber udvikling af nye produkter arbejdspladser.

På denne baggrund kan det undre, at der afsættes 450 mill. kr. til fornyelse af produktionsanlæg, men kun 285 mill. kr. til produktfornyelse. De to tal burde være byttet om. Forholdet forværres af, at af de 285 mill. kr. til produktfornyelse forudses de 200 mill. kr. anvendt i forbindelse med bredbåndsnettet. Så bliver der ikke ret meget tilovers til andre produkter. Årsagen til denne prioritering skal formodentlig søges i, at programets forfattere ikke ønsker at prioritere mellem forskellige teknologier. Derfor forestiller man sig midlerne til produktudvikling anvendt på traditionel vis, hvor teknologistyrelsen passivt afventer ansøgninger fra private, og man forestiller sig kun en væsentlig stigning i antallet af ansøgninger i forbindelse med bredbåndsnettet. Hvis vi i stedet aktivt satsede på bestemte teknologier både ved at fremme en efterspørgsel og ved at stimulere den nødvendige produktudvikling, ville vi ikke løbe ind i disse begrænsninger.

Det, som vi i virkeligheden savner, er en teknologipolitik, en politik, der tager stilling til, hvordan vi vil udnytte de muligheder, der ligger i de nye teknologier, en politik for, hvad vi vil sige ja til, og hvad vi vil sige nej til. I en sådan politik må teknologivurdering indgå som et centralt punkt. Det teknologiske udviklingsprogram indeholder en teknologivurdering, men de afsatte beløb er meget små. Der er naturligvis grænser for, hvor hurtigt man kan opbygge en kvalificeret teknologivurdering, men den må kunne opbygges hurtigere, end udviklingsprogrammet lægger op til, og det er nødvendigt at inddrage befolkningen i disse beslutninger. Derfor er der brug for hurtigtvirkende foranstaltninger til oplysning om, hvad det er for valg, vi står over for, og hvilken betydning for samfundsudviklingen disse valg får. Mange mennesker føler sig fortabte på grund af manglende viden, men der er også en stærkt stigende interesse for mere viden om nye teknologier. Derfor bør SF's forslag om en oplysningskampagne om teknologi snarest vedtages.

SF siger ikke nej til at være med til at fremme den teknologiske udvikling og heller ikke til at bruge 1,5 mia. kr. over 4 år på det, men til gengæld må det forlanges, at den teknologiske udvikling udformes sådan, at den forøger kvaliteten i samfundet, og det må forlanges, at hele befolkningen inddrages i afgørelsen af, hvad det vil sige.

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstre hilser med tilfredshed regeringens bestræbelser på at styrke industriens konkurrenceevne. Styrkelsen af konkurrenceevnen er afgørende, hvis beskæftigelsen skal forøges og betalingsbalancen skal forbedres.

Den førte økonomiske politik er fundamentalt vigtig også for erhvervslivets vilkår. Den spirende optimisme, som nu kan konstateres i erhvervslivet, taler sit tydelige sprog både investerings- og beskæftigelsesmæssigt. Efter en periode med barske vilkår for erhvervslivet og dårlige investeringsforhold er det imidlertid også på høje tid, at dansk industri kommer i en situation, hvor der igen kan investeres. Det er ikke mindst vigtigt, fordi behovet for at få en øget anvendelse af moderne teknologi i danske virksomheder er